

SOLVENCY II

شناخت بیمه اتکایی

تحت توانگری II

مترجم:

علی صادقخانی

- کارشناس ارشد علوم اکچوئرال، دانشگاه علامه طباطبایی

مقدمه

• شناخت: اصول رسمی برای اینکه یک معامله بیمه اتکایی به

عنوان روشی جهت کاهش ریسک شناخته شود چیست؟

• زمان‌بندی: در چه هنگامی یک شرکت بیمه، مجاز به تعیین

یک راه‌حل بیمه اتکایی در محاسبات مربوط به الزامات سرمایه

توانگری شرکت است؟

• مدل‌سازی: آیا می‌توان ابزار کاهش ریسک را به طور صحیح

مدل‌سازی کرد یا اینکه محدودیت‌هایی هنگام استفاده از فرمول

استاندارد وجود دارد؟

این نوشته مباحث مربوط به شناخت توانگری را با استفاده

از مثال‌هایی جهت مقایسه ویژگی‌های فنی توانگری II با سایر

استانداردهای گزارش‌دهی مالی تشریح می‌کند.

۲. شناخت کاهش ریسک تحت راهکار فرمول استاندارد

پنج اصلی که در ادامه ذکر می‌شود راهنمایی فنی برای تعیین

بیمه اتکایی به عنوان تکنیک کاهش ریسک تحت فرمول استاندارد

توانگری II ارائه می‌دهند:

در حال حاضر، اغلب شرکت‌های بیمه از تکنیک‌های کاهش

ریسک به عنوان ابزاری جهت ثابت نگه داشتن عایدی‌ها و کاهش

الزامات سرمایه‌ای خود استفاده می‌کنند. بیمه اتکایی یکی از این

تکنیک‌هاست و تحت توانگری II، تأثیر کاهش ریسک برای

نخستین بار به طور کامل شناخته شده است.

توانگری II، راهکاری مبتنی بر اقتصاد و ریسک برای نظارت

اتخاذ کرده و نهاد مستمری بازنشستگی شغلی و بیمه اروپا، اهمیت

چهارچوب نوین تنظیم مقررات جهت تعیین تکنیک‌های کاهش

ریسک را مورد تأکید قرار داده است. رهنمودهای توانگری II،

اصول شفاف‌تری را جهت شناخت تکنیک‌های کاهش ریسک ارائه داده

و این نوشته اصول مربوط به فرمول استاندارد را مشخص می‌کند.

۱. بیمه اتکایی و کاهش ریسک

هنگامی که بیمه اتکایی را به عنوان هدف کاهش ریسک طبق

توانگری II در نظر می‌گیریم، باید این پرسش‌ها را مد نظر قرار دهیم:

اصل ۱: اثر اقتصادی بر ساختار قانونی تقدم دارد.

تکنیک‌های کاهش ریسک باید به اتفاق، صرف‌نظر از ساختار قانونی یا شیوه حسابداری‌شان، تعیین و اجرا شوند. ماهیتاً، اگر یک معامله براساس قواعد حسابداری (مثلاً استاندارد گزارش‌گری مالی بین‌المللی^۱) تعیین شود، اما از نظر اقتصادی، انتقال ریسک بسیار کم بوده یا اصلاً وجود نداشته باشد، معامله به عنوان کاهش ریسک محسوب نشده و بنابراین معافیت سرمایه‌ای محدودی را ارائه نموده یا اصلاً معافیت سرمایه‌ای را ارائه نخواهد داد. علاوه بر آن، باید تمامی ریسک‌های جدید و اضافی ناشی از معامله بیمه اتکایی، تعیین و لحاظ شوند.

اصل ۲: قابلیت اجرا، کارایی و قطعیت قانونی

انتقال ریسک به بیمه‌گر باید به طور شفاف مشخص شده، از لحاظ قانونی کارا و در حوزه‌های قضایی مربوطه قابل اجرا بوده و تداوم داشته باشد. به عبارت دیگر، قرارداد بیمه اتکایی باید در زمینه پوشش، شفافیت داشته و قابل اجرا باشد.

انتقال ریسک باید به صورت مشخص و مستند باشد. تأثیر مهم این اصل، حمایت از بیمه‌گذاران و تضمین این موضوع است که اثر اقتصادی انتقال ریسک را نمی‌توان انکار کرد.

اصل ۳: نقدینگی و قطعیت ارزش

انتقال ریسک به بیمه‌گر اتکایی باید با توجه به اصول اقتصادی با توجه به ارزش بازاری واقعی دارایی‌ها و تعهدات، ارزش‌گذاری شود. این امر تصویری از ارزش ترازنامه یک بیمه‌گر را به ما نشان می‌دهد. اثر مهم این اصل، تضمین این موضوع است که قرارداد بیمه اتکایی به‌طور مناسب ارزش‌گذاری شده و اگر به حد آستانه‌ای^۲ خود برسد، جریان نقدی مورد نیاز فراهم خواهد بود.

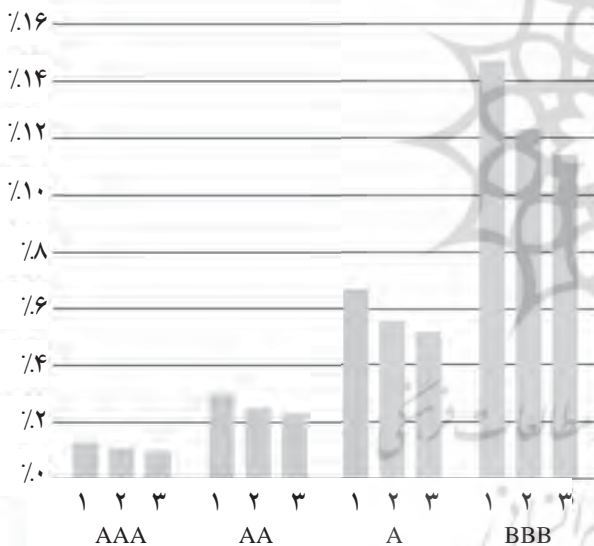
اصل ۴: کیفیت اعتبارات ارائه‌دهنده کاهش ریسک

برای تضمین این موضوع که یک بیمه‌گر، بیمه اتکایی معتبری خریداری می‌کند، ارائه‌دهنده بیمه اتکایی باید ۱۰۰٪ نسبت توانگری هدف را داشته و حداقل رتبه اعتباری BBB را داشته باشد. اثر مهم

این اصل، حمایت از بیمه‌گذاران با ضمانت این موضوع است که واگذارکننده، الزامات سرمایه‌ای ریسک‌هایی که با آنها مواجه است را کاهش نداده است. واگذارکننده باید به این موضوع توجه داشته باشد که رتبه‌بندی فعالیت‌های انفرادی بیمه اتکایی، اهمیت بیشتری نسبت به گوناگونی فعالیت‌های بیمه اتکایی دارد؛ برای مثال؛ داشتن یک بیمه‌گر اتکایی با رتبه AA و دو بیمه‌گر اتکایی با رتبه A، معافیت سرمایه‌ای بیشتری نسبت به داشتن یک بیمه‌گر اتکایی با رتبه A و پنج بیمه‌گر اتکایی با رتبه BBB به دنبال خواهد داشت. برای مثال نمودار ۱ را مشاهده فرمایید:

نمودار ۱. تأثیر رتبه بیمه‌گر اتکایی بر الزامات سرمایه‌ای

بر اساس رتبه‌بندی پنج‌گانه بررسی تأثیر کمی^۳

اصل ۵: ابعاد قطعی، غیرقابل فسخ، شفاف، بی‌قید و شرط مستقیم

این اصل به صورت اختصاصی تکنیک‌های کاهش ریسک مالی را پوشش داده و نشان می‌دهد که چه زمانی این تکنیک‌ها می‌توانند به منظور کاهش دادن الزامات سرمایه‌ای استفاده شوند. به طور خلاصه، خریدار بیمه اتکایی باید ادعای خسارت مستقیم را از بیمه‌گر اتکایی داشته باشد، میزان پوشش به‌طور شفاف تعیین شده باشد و پوشش نباید شامل شروطی باشد که خارج از کنترل واگذارکننده باشد.

3. Quantative Impact Study 5 (QIS 5)

1. International Financial Reporting Standard (IFRS)

2. Trigger

به طور کلی، اثر مهم این اصل، حفاظت از بیمه گذار و ضمانت این موضوع است که اثر اقتصادی انتقال ریسک، قابل چشم پوشی نیست.

۳. آیا مواجهه IFRS و توانگری II با بیمه و بیمه اتکایی متفاوت است؟

هیئت استانداردهای حسابداری بین المللی در سال ۲۰۰۲ پیشنهاد داد تا حسابداری بیمه طی یک پروژه دو فازی انجام شود. فاز اول در سال ۲۰۰۴ کامل شد و در نتیجه قرارداد بیمه IFRS4 انتشار یافت. در جولای ۲۰۱۰، هیئت استانداردهای بین المللی حسابداری^۱ پیش نویسی ارائه داد که شامل طرح نامه هایی در مورد تعیین، اندازه گیری، ارائه و افشای قراردادهای بیمه بود.

از آنجایی که تعداد زیادی از شرکت ها در بازارهایی فعالیت می کنند که IFRS و توانگری II در آن اجرایی شده و لازم است که شرکت ها الزامات هر دو نظام فوق الذکر را اجرا نمایند، درک چگونگی مواجهه IFRS و توانگری II با بیمه اتکایی با یکدیگر مرتبط است.

۳-۱. قرارداد بیمه و بیمه اتکایی تحت IFRS

IFRS4 قرارداد بیمه و بیمه اتکایی را قراردادی می داند که در آن یک طرف معامله (بیمه گر) ریسک های قابل توجه طرف دیگر معامله (بیمه گذار) را با قبول جبران خسارت بیمه گذار در صورت وقوع یک رویداد بیمه شده که اثر نامساعدی بر بیمه گذار دارد، تقبل می کند.

۳-۲. برآورد مؤلفه های انتقال ریسک در یک قرارداد طبق IFRS

ریسک بیمه اتکایی در صورتی اهمیت پیدا می کند که وقوع

یک رویداد بیمه شده موجب شود تا بیمه گر اتکایی مزایای اضافی (مضاعف) چشمگیری در هر سناریوی ممکن پرداخت کند. البته به جزء سناریوهایی که رویکرد تجاری ندارد (به عبارت دیگر هیچ نوع اثر مشهودی بر اقتصاد معامله نگذارد).

مزایای اضافی (مضاعف) به مقادیری اطلاق می شود که در صورت عدم وقوع رویداد بیمه شده، بیش از مزایای قابل پرداخت باشند. در هر صورت، IFRS راهنمای کمی بیشتری در مورد آن چه مزایای اضافی (مضاعف) محسوب می شود، ارائه نمی دهد. تعیین میزان ریسک منتقل شده در یک قرارداد، پس از ارزیابی تمام جوانب کمی و کیفی، مورد داوری قرار می گیرد.

۳-۳. نقش اصول عمومی پذیرفته شده حسابداری^۲ منطقه ای

شرکت های بیمه یا بیمه اتکایی، در صورت وجود استانداردهای پذیرفته شده حسابداری منطقه ای، جهت راهنمایی های خاص تر به آن مراجعه می کنند. برای مثال، عموماً تحت GAAP آمریکا، احتمال منطقی وقوع خسارت های قابل توجه عموماً زمانی قابل پذیرش است، که بیمه گر اتکایی حداقل ۱۰٪، امکان پرداخت غرامت از ۱۰٪ ارزش فعلی خسارت تحت قرارداد را داشته باشد. (به عبارت دیگر ۱۰٪/۱۰).

دیگر معیاری که به طور معمول مورد استفاده قرار می گیرد، درجه نوسانات جریانات نقدی اضافی بین بدترین سناریو و بهترین سناریو است (در صورتی که ریسک بیمه ای قابل توجهی مد نظر باشد، عموماً ۱۰٪ انحراف مشاهده خواهد شد).

2. Generally Accepted Accounting Principles (GAAP)

1. International Accounting Standard Board (IASB)

۴. مقایسه چهار چوب‌ها

جدول ۱. دو مثال جهت بررسی، چگونگی عملکرد بیمه اتکایی طبق چهار چوب‌های مختلف

مثال ۲	مثال ۱
• سهم مشارکت وسایل نقلیه	• سهم مشارکت وسایل نقلیه
• کارمزد ثابت ۲۴٪	• کارمزد مقیاس متغیر ۳۶٪-۱۳٪، برای ضریب خسارت ۸۵٪-۶۲٪
• حق بیمه ۱۰٪: ۱۰ میلیون یورو	• حق بیمه ۱۰٪: ۱۰ میلیون یورو
نتایج فنی برآورد بیمه‌گری	نتایج فنی برآورد بیمه‌گری
۱. با احتمال ۸۰٪، ۸۰۰ هزار یورو مثبت	۱. با احتمال ۸۰٪، ۲۰۰ هزار یورو مثبت
۲. با احتمال ۱۰٪، ۱/۲ میلیون یورو منفی	۲. با احتمال ۱۰٪، ۵۰ هزار یورو منفی
۳. با احتمال ۱٪، ۲ میلیون یورو منفی	۳. با احتمال ۱٪، ۱/۵ میلیون یورو منفی
آیا تست انتقال ریسک GAAP ایالات متحده را با موفقیت به انجام رسانده است؟	آیا تست انتقال ریسک GAAP ایالات متحده را با موفقیت به انجام رسانده است؟
☒ ۱۲٪ خسارت با احتمال ۱۰٪ ایجاد شده است، بنابراین انتقال ریسک مناسب انجام شده است.	☐ تنها ۵٪ خسارت با احتمال ۱۰٪ ایجاد شده است، این مقدار، به عنوان انتقال ریسک واقعی محسوب نشده و بنابراین، اقل‌کننده نیست.
آیا تست انتقال ریسک فاز اول IFRS را با موفقیت به انجام رسانده است؟	آیا تست انتقال ریسک فاز اول IFRS را با موفقیت به انجام رسانده است؟
☒ تفاوت بین بدترین و بهترین سناریو، ۲/۸ میلیون یورو است، که نشان‌دهنده ۲۸٪ حق بیمه بوده و بنابراین معتبر به نظر می‌رسد.	☒ تفاوت بین بدترین و بهترین سناریو، ۱/۷ میلیون یورو است، که نشان‌دهنده ۱۷٪ حق بیمه بوده و بنابراین معتبر به نظر می‌رسد.
نشانه‌های مربوط به فاز دوم IFRS؟	نشانه‌های مربوط به فاز دوم IFRS؟
☒ با توجه به پیش‌نویس قبلی، با استانداردی مشابه فاز اول مواجه شده و این بدان معنی است که تست انتقال ریسک را با موفقیت به انجام رسانده است و اگر فاز دوم با اندازه‌گیری‌هایی مبتنی بر GAAP ایالت متحده انطباق یابند، باز هم تست را با موفقیت به انجام خواهد رساند.	☒ با توجه به پیش‌نویس قبلی، با استانداردی مشابه فاز اول مواجه شده و این بدان معنی است که تست انتقال ریسک را با موفقیت به انجام رسانده است. ☐ اگر فاز دوم انطباق یابد و از اندازه‌گیری‌هایی مانند GAAP ایالات متحده پیروی کند، به نظر می‌رسد که نتواند این تست را با موفقیت به انجام رساند.
نشانه‌های مربوط به توانگری II؟	نشانه‌های مربوط به توانگری II؟
☒ از آنجایی که روش فوق، یک روش مرسوم بیمه اتکایی بدون هیچ‌گونه ابعاد اضافی جهت کاهش تأثیرات اقتصادی است، اثرات کاهش ریسک به طور کامل قابل تعیین است.	☒ به شکل نظری، اگر تمامی اثرات اقتصادی مهم در زمان مناسب واقع شود، استفاده از یک مدل داخلی مشخص می‌تواند به بررسی کامل این معامله منجر شود. بر اساس فرمول استاندارد توانگری، هنوز مشخص نیست در صورت عدم وجود آستانه معین، مقدار معامله چقدر است و هر تنظیم‌کننده مقرراتی، میزان انتقال ریسک واقعی خود را شرح خواهد داد.

۱. با احتمال ۸۰٪ این معامله نتیجه فنی مثبت ۸۲۰۰ هزار یورویی و با احتمال ۱٪، نتیجه منفی ۵۱۲ میلیون یورویی به همراه خواهد داشت، بنابراین تفاوت بین بدترین و بهترین سناریو، ۱/۷ میلیون یورو خواهد بود.
۲. با احتمال ۸۰٪ این معامله نتیجه فنی مثبت ۲۰۰ هزار یورویی و با احتمال ۱٪، نتیجه منفی ۱/۵ میلیون یورویی به همراه خواهد داشت، بنابراین تفاوت بین بدترین و بهترین سناریو، ۲/۸ میلیون یورو خواهد بود.

۵. تعیین زمان قرارداد بیمه و بیمه اتکایی

- بر اساس توانگری II

نقطه تعیین، قبل از این دو تاریخ اتفاق می‌افتد: زمان دریافت قرارداد یا زمانی که شرکت ملزم به اجرای قرارداد می‌شود. این امر برای قراردادهای بیمه و نیز بیمه اتکایی صادق است، اگرچه اثر بیمه اتکایی تنها در صورتی مشخص می‌شود که قرارداد بیمه مستقیم وجود داشته باشد.

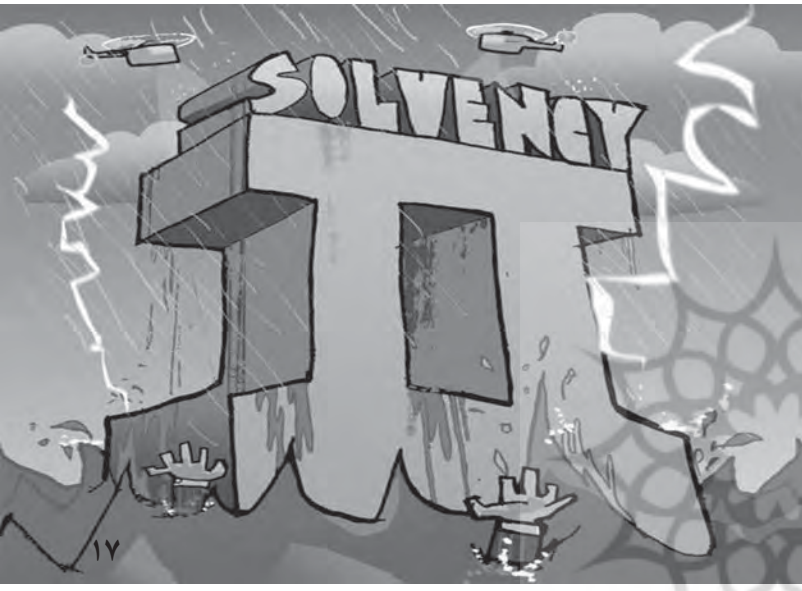
- بر اساس فاز دوم IFRS

طبق آخرین مباحث مطرح شده توسط IASB در آوریل ۲۰۱۱ به طور ضمنی توافق شد که:

- دارایی‌ها و تعهدات قرارداد بیمه در زمان آغاز قرارداد تعیین شود؛
 - در صورت آگاه‌بودن مدیریت از وجود تعهدات بزرگ در قرارداد، این تعهدات در زمان پیش از آغاز پوشش تعیین شود. (چگونگی به‌کارگیری تست تعهدات بزرگ در زمان پیش از آغاز پوشش در آینده بیشتر مورد بحث قرار خواهد گرفت).
- موضوع مهم با توجه به تعیین قرارداد بیمه اتکایی عبارت است از اینکه زمان مناسب جهت توافق بر سر یک قرارداد و امضای آنچه زمانی است یا چه هنگامی قرارداد لازم‌الاجرا می‌شود.
- کاهش ریسک هنگامی مجاز است که ریسک‌های مهم جهت کاهش به طور مناسب تعیین شوند. توافق شرکتی در زمان چاپ و انتشار قرارداد بعداً مورد بحث قرار خواهد گرفت.

۶. نتیجه‌گیری

توانگری II به جای استفاده از یک راهکار سخت مبتنی بر مقررات، از برآورد مبتنی بر ریسک دارایی‌ها و تعهدات، بر اساس

اصول اقتصادی بهره می‌گیرد. توانگری II مدیریت ریسک نوین را به همراه آورده و شفافیت بیشتری را برای صنعت بیمه اروپا به ارمغان می‌آورد.

رهنمودهای توانگری II، ۵ اصل اولیه را که شرکت‌های بیمه‌ای جهت کاهش ریسک‌های خود به دنبال آن هستند را تدوین کرده است. حمایت از بیمه‌گذاران و تضمین اینکه ریسک‌ها به طور مناسب انعکاس یافته‌اند، در کانون توجه این اصول قرار دارد.

بیمه اتکایی در مورد ریسک و پشتیبانی از شرکت‌های بیمه جهت مدیریت وضعیت دارایی‌شان است و این امر با توانگری II تقویت می‌شود.

منابع:

منابع جهت استفاده علاقه‌مندان در دفتر نشریه تازه‌های جهان بیمه موجود است.